

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Controversiarvm Biga.

Caraccioli, Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1619

Concilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64242)

& cultu res est, ab Hispanis B. Iacobo Apostolo, eo nomine haecenus exhibitio, quod apud eos fidei Christianæ fuerit sator, & conditor. Cur autem & Titulum, & cultum, hoc nomine celeberrimum, qui fidei Christianæ non officit, imò non parum prodest, ob paucas aliquot coniecturas, vel argumenta malè fulta, infirmes, aut tollas? Fidenter igitur innitatur Hispania sancto ad eò cultui, & vetustæ traditioni, nunc maximè, cùm Breuiarium Romanum nuperrimè recognitum, Beati Iacobi ad eas Regiones accessum, Traditionem esse Hispaniarum, grauisimis verbis affirmat. Magna siquidem est vis Traditionis antiquæ, quæ, & si alioqui (vt in rebus vetustis accidit) gestorum series, modusque non admodum verosimilis videatur, auctoritate tamen sua, assensum obtinet, & vi quadam occulta, fidem propemodum extorquere videtur, per Os illud aureum, robustè in clamans; *Traditio est: nihil amplius queras.*

1 Chr. Hom
4. in Epist. 2
ad Theff.

42 Accedit pondus ponderi, & Traditionem Hispaniensem, magis, magisque firmat Armenica in Oriente traditio. Nam etiam ipsa Armenia, licet remota admodum ab Hispania sit, seruat tamen, vbicunq; nunc inter Turcas, Christianos habet (& plurimos sanè habet) B. Iacobum abiisse quondam ad Hispanos, & ad eò firmè retinet, vt in voto peregrinationis ad Compostellanam S. Iacobi Ecclesiam, difficillimè inter Armenos dispensetur, eò quod credant, reuertentem Apostolum ab Hispania ad Palæstinam, transiisse per Armeniam, ibique Euangelium disseminasse. Interrogentur qui ex ea natione Presbyteri, aut Episcopi, negotij, siuè Religionis causa Romam accedunt, ij, quod asserimus, & quod certo, ac graui testimonio accepimus, fatebuntur apertè.

43 Ad veterem quoque & sacram Traditionem referre Hispani solent Sacellum illud apud Cæsaraugustam ab ipso Iacobo Apostolo, vt fertur, extructum, multisque postea miraculis nobilitatum, quod ibidem Beatissima Virgo Deipara Iacobo eam Regionem obeunti super columnam apparuisse perhibeatur; vt Hispaniensium rerum narrat historia. Beuterus in Chronico cap. 23. Vaszus, Velascius, Nonius, & alij multi recentiores. Ego breuis hic sum, eò quod rem tantam, Cæsaraugustanum quemdam Canonicum longiore Commentario fusè diligenterque descripsisse perceperim. Illum igitur aditote Lectores, Transeo ad

C O N C I L I A.

INter quæ vnicum habeo, quod Iacobi ad Hispanos accessum affirmet; sed id profectò grauisimum est atque inter antiquissima Hispaniæ Concilia meritò connumerandum, vt potè celebratum in primaria Lusitanæ Vrbe, Bracari anno post Christum natum circiter quatricentesimo, sedente Episcopo Pancratiano. Authenticum prototypon extat in Cœnobio Eburobriano apud Religiosos Cisterciensis Ordinis.

Inuen-

Inuentum in carioso & venerando manuscripto Codice, editu-
que nuper est publico bono à pio, & disertto viro Bernardo de Brito, to-
mo 2. Monarchiæ Lusitanæ. Habet itaque iam dictum Concilium B. Ia-
cobum ad salutem Hispanorum misisse B. Petrum Ratistensem, siue Ra-
tiastem, discipulum suum, qui primus Episcopus Ecclesiæ Bracaren-
sis fuit. Porrò totum ipsum Concilium hoc loco exscribere libet, breue e-
nim est, & sinceram antiquitatem illam integrè repræsentat. Lege, qui-
quis es, nihil hîc spurium, aut fucatum, omnia pura, & vera comperies.

PRIMUM CONCILIVM BRACARENSE SVB
Pancratiano Episcopo prima Sedis.

CAPVT I.

CONVENIENTIBVS Episcopis, Elipandus Colimbricensis, Pamerius
Egitanensis, Arisbertus Portugallensis, Deus dedit Lucensis, Gelasius Emeri-
tensis, Pontanius Eminiensis, Tiburtius Lamecensis, Agathius Triensis, Pe-
trus Numantinus, in Fano Sanctæ Mariæ Bracaren-
sis, Dominus Pancratianus Episcopus prima Sedis dixit: Notum vobis est, Fratres: & socij mei, quomodo Barbara
Gentes deuastant vniuersam Hispaniam, Tempa euertunt, seruos Dei occidunt in
ore gladij, & memorias sanctorum, ossa, sepulchra, cæmeteria profanant, vires Im-
perij confringunt, modo commouentes omnia, sicut stipulam ante faciem venti.
Præter Celtiberiam, & Carpetaniam, iam reliqua omnia versus Pirenem sub sua
iacent potestate. Et quia malū hoc iamā est supra capita nostra, volui vos aduoca-
re, vt vnusquisque sua prouideat, & omnes simul commnem Ecclesiæ calamita-
tem. Prouideamus socij remedium Animarum, ne multitudo laborum, & afflictionū
compellat eas abire in Concilium impiorum, stare in via peccatorum, & sedere in
Cathedra pestilentia, & apostatate à vera fide. Et ad hoc exempla constantia no-
stra ponamus ob oculos subditorum, patiendo pro Christo aliquid ex multis tormen-
tis, quæ ipse pertulit pro nobis. Quia verò nonnulli Alanorum, Sueuorum, Vāda-
lorumque sunt Idololatra; alij verò Arrianam heresim profitentur, visum est mihi
vobis approbantibus ad maiorem fidei firmitudinem contra similes errores senti-
entiam proferre. Quid vobis videtur? Omnes Iustum, piū, sanctū expediensque
negotium.

CAPVT II.

47 PANCRATIANVS. Credo in vnum Verbum, genitum ab ipso Patre
ante tempora: Deum ex Deo vero, ex eadem substantia Patris, sine quo factum
est nihil, & per quem omnia creata sunt. Omnes Episcopi. Similiter, & nos credi-
mus. Pancrat. Credo in Spiritum Sanctum, procedentem à Patre, & verbo, vni-
cum in Deitate cum ipsis, qui per ora Prophetarum loquutus est, supra Apostolos
sedis, Mariā Christi Matrem repleuit, omnes Episcopi. Similis est, & nos credimus.